

פְּרוֹת קִיץ / נַעַם

בְּקִיץ יֵשׁ שְׁפַע שֶׁל פְּרוֹת טְעִימִים. אֲנִי אוֹהֶבֶת כָּל-כָּךְ אֶת פְּרוֹת הַקִּיץ, שֶׁהָאֱהָבָה תָּמִיד מְסַתֵּימָת בְּכָאֵב בְּטוֹן. בְּעֵקֶר אֲנִי אוֹהֶבֶת מְשֻׁמְשִׁים, אֶפְרֹסְקִים, מְנוּגוּ וְדַבְדְּבָנִים, אוּלָם אִף פַּעַם לֹא אֲוִתֵּר עַל פֶּלַח קָר שֶׁל אֲבִטִּיחַ אוֹ שֶׁל מִלּוֹן.

בְּשֶׁבֶת אַחַת בְּקִרְנוֹ אֶצֵּל סָבָא וְסָבְתָא. עַל הַשְּׁלַחַן הַגָּדוֹל הִיָּתָה קְעֵרָה עֲנֻקִית שֶׁל פְּרוֹת. הַפְּרוֹת מִמֶּשׁ "הַזְּמִינוּ" אוֹתִי לְבוֹא וְלִטְעַם. טְעַמְתִּי מִכָּל פְּרִי וּפְרִי, אִךְ כִּיּוֹן שֶׁלֹא הִצְלַחְתִּי לְבַחֵר מִי הַפְּרִי הָאֱהוּב עָלַי בְּיוֹתֵר, הִחְלַטְתִּי לִטְעַם שׁוּב אֶת כָּלָם.

אַחֲרֵי אַרוּיַחַת הַצְּהָרִים קִנְחָנוּ בְּאֲבִטִּיחַ קָר וּמְתוּק. כְּבָר בְּדָרְךָ הַבִּיָּתָה הַחֲלָה בְּטָנִי לְהִתְפַּוֵּץ וְלִכְאֹב מְאוּד. שְׁמַחְתִּי מְאוּד שֶׁהִגַּעְנוּ הַבִּיָּתָה. הִלְכְתִּי לַחֲדָר שְׁלִי, וְנִחַחְתִּי בַמְּטָה עַד הַבְּקָר.

הַתְּעוֹרְרִיתִי רַעֲנָנָה וּבְרִיאָה. הִלְכְתִּי לַמְּקָרָר לְהוֹצִיא חֶלֶב, וְכִשְׁפַּתְחִיתִי אֶת דְּלֶת הַמְּקָרָר, שׁוּב "קָרְצוּ" אֵלַי הַפְּרוֹת. קָרְצְתִּי אֵלֵיהֶם חֲזָרָה, וְאִמְרִיתִי בְּלִבִּי "לֹא עֲכָשׁוּ!"